

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

115. Editio dramatum vtiliss. inter eth.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

turi toto quisque regno, Rosarij recitatione quietem eius certius procurauit; quod erga homines de Societate exinde ab iis obseruatur: annos natus unde quadraginta, Maij vige simo quarto decedens Regius successorem accepit, in cura Ecclesiae Checensis Antonium Fontes, in Provincia Tignoæ tam læto prouentu occupatum, ut inde hoc anno manipulum tulerit ethnicorum bis mille, quadraginta unius supra quadrinquentos; Maiorica vero in Engheana Provincia præter illos quos censi fuisse ab eo baptismo lustratos, ædes sacras erexit septem, & viginti: cumque varias excogitaret artes quibus suorum fougeret pietatem, nulla ipsi tam bellè & tanto compendio cessit ut editio dramatum quæ gesta sanctorum, & mortes generosas representabat in theatro. Alexij, cth.

Eustachij, & similium quibus miseræ gentis corroborabatur debilitas crebris ob Christum vexationibus ethnicorum exposita. Ad hæc liberos suos iam inde à puero cum in sylvis procul pascendis bubalis occuparent (quo nullum habent armentum utrius) ne ipsi paulatim, bonam anni partem, Christiana cultura destituti, semibubali fierent, prouidit hoc modo Maiorica; puerorum turmas cum suis è pagis ad hoc mitterentur, audiuit in primis confitentes, inde illis doctrinæ pietatisque sacræ elementa inculcauit, tūm unum ex ipsis suæ cuique præfecit catenuæ, cui obtemperarent ecclerii, qui eos quotidie congregaret, precepsque cum iis & diuina præcepta decantaret. Hinc ruditis fides parvorum armentatorum, quam prope antea delebat obliuio, excitabatur assiduitate illius repetenda, alebaturque usu pietatis. Sicubi autem Christianos (quod in Neophyta, egena, & numerosa rusticitate primum erat) vel ignorantia, vel arrogancia sciendi, in fraudem induceret, accurrebat eò Maiorica, ut germen virulentum priùs reueleret, quam in exempli perniciem serperet latius; sin minùs, pro se mittebat literas, in vicinis, quoque legendas pagis, quibus explicabat quid conscientia integra, & religione fieri licet; aut esset damnandum. Occupatissimam interdum linguam, stylo noctu adiunxit, quem illi Deus pro quiete visus est copiosissimum dedisse: annis duobus tricesimo quarto, & sequenti tractatus quamplurimos, Annamitico sermone composuit. De præcipuis Christianismi dogmati, & velut cardinibus: de Christo patiente, robore fidei ab eius hostibus impugnata; matrimonio & usuris, confessione sacra, communione, & sacrificio diuino; de vita Deiparæ Virginis, & Antonij, Hieronymi, & Patriarchæ nostri Ignatij; contemplationes item de variis argumentis de gloria maximè, & felicitate beatorum, aliâque non pauca, magno in populis fidei, & pietatis incremento.

Sed in tanti viti præclarè gestis non facilè dictu est plusnè deliciarum celestium hauselit ex tot animarum quas Deo assertuit salute; quam molestiarum & angoris ex assiduo vita discrimine, & perpetuis æruminis; narrat illas densè ac breniter Checium ad socios scribens, post lustratam hoc anno trigesimo quinto, pro solenni suo Provinciam

O O o o 3

^{115.}
Editio dra-
matum uti-
liss. inter

^{116.}
P. Maiorica
virtutes exi-
mix.